

opusdei.org

"Don Álvaro je pre mňa veľkým vzorom hlboko veriaceho človeka"

Mgr. Veronika Rybníčková je riaditeľka Základnej školy a materskej školy Parentes Praha. Študovala v Ríme, kde sa zoznámila s odkazom a prácou blahoslaveného Álvaro del Portillo, bývalého preláta Opus Dei.

15.10.2014

Don Álvaro podnietil rozšírenie Opus Dei do Českej republiky. Keď sa však začínalo na nejakom mieste, vždy hovoril, že sa tam ľudia idú učiť. Čo je to, čo sa Dielo, ako univerzálna inštitúcia, môže naučiť od Českej republiky?

Stále je čo učiť sa. Naša krajina má veľa krásnych tradícií, ktoré podporujú rodinu. Nie sme iba krajinou piva a hokeja, ako si mnohí myslia. Vinobranie, zabíjačka, pečenie vianočného pečiva, výroba betlehemov, Mikuláš – to sú vždy veľké udalosti, ktoré si vyžadujú zapojenie všetkých členov rodiny. Dievčatá z Českej republiky už napríklad prezentovali na medzinárodnom kongrese Incontro Romano tradičné české perníčky – tejto akcie sa zúčastnili vďaka predchádzajúcej príprave v centre Opus Dei. Všeobecne je o nás tiež známe, že sme prevažne ateistickým národom. Cenné je však to, že keď sa

niekto rozhodne žiť podľa viery, je jeho rozhodnutie pevné a viera hlboká.

Ako môžu ľudia, ktorí sa priblížia Dielu, prispievať k dobru českej spoločnosti cez spiritualitu Opus Dei?

Cieľom všetkých kresťanov by malo byť „pokresťančovať“ svoje okolie. Niektorí katolíci si myslia, že to znamená chodiť často do kostola a modliť sa tam. Ja osobne som vďaka Opus Dei pochopila, že byť dobrou kresťankou neznamena iba chodenie na svätú omšu a časté prijímanie sviatostí, ale tiež dobré plnenie si svojich každodenných povinností, radostné obetovanie Bohu jednotvárne práce, zapojenie Boha do svojich starostí aj radostí.

Myslím, že sa u nás môžeme od svätého Josemaríu a jeho nástupcu Dona Álvara tiež učiť kladnému prístupu k druhým ľuďom. Iste

budete so mnou súhlasiť, že v Českej republike nájdeme mnohých ľudí s veľkými predsudkami voči okolitým národom. Sme veľmi kritickí, až nepriateľskí napríklad voči Rusom a Nemcom. Iste si domyslíte prečo je tomu tak. Ako učiteľka nemčiny som sa často stretávala s veľkým odporom študentov voči nemeckému jazyku. Bolo mi to veľmi ľúto. Keby svätý Josemaría uvažoval rovnako ako mnohí Česi, nikdy by sa Dielo nezačalo napríklad vo Francúzsku. Rovnaká situácia sa dá pozorovať medzi inými krajinami. Priateľstvo medzi národmi sa skrátka dá vždy zlepšovať.

Ak by som to mala zhrnúť, povedala by som asi toto: Opus Dei pomáha ľuďom objavovať Krista v bežných situáciách každodenného života. To znamená, milovať Boha nadovšetko a svoju lásku k Nemu uskutočňovať – materializovať – skutkami v každodennom živote.

Podľa Vášho mladého veku odhadujem, že ste pravdepodobne Dona Álvara nepoznali, ale i tak, čo by ste nám o ňom mohli povedať?

Asi Vás nezaujímajú historické dáta – tie si môžete vyhľadať na internete. Aký je môj osobný vzťah k tomuto kňazovi? Don Álvaro je pre mňa veľkým vzorom hlboko veriaceho človeka, ktorý mal neuveriteľné množstvo práce a zodpovednosti, a napriek tomu šíril pokoj a radosť. Často ho trápili rôzne zdravotné problémy a súčasne naň doliehali mnohé starosti Diela (pretože bol najbližším spolupracovníkom svätého Josemaríu, zakladateľa Opus Dei) i celej Cirkvi (na žiadosť Svätého otca totiž pracoval tiež vo Vatikáne). Zostal však verný svojmu povolaniu a úplne sa rozdal vo svojej kňazskej službe. Často ho preto prosím o pomoc - modlím sa, aby mi Boh na jeho príhovor pomohol zachovať

pokoj a zostať vernou svojmu povolaniu.

Keďže bol taký „pracant“, prosím ho tiež o to, aby pomohol nájsť prácu môjmu bratovi, ktorý je už osem mesiacov nezamestnaný.

Don Álvaro, podobne ako svätý Josemaría, vždy hovoril o „porímšteni“ Diela. Vy ste žili v Ríme. Ako tomu máme rozumieť? Cítite sa „porímštená“?

Myslím, že život v Ríme ovplyvní každého človeka. Osobne som tam mohla stráviť tri krásne roky, keď som študovala filozofiu. Každý katolík určite veľmi ocení, keď môže vidieť na vlastné oči Svätého otca. Vedie vás to k tomu, aby ste sa zaňho viac modlili. Taktiež lepšie pochopíte univerzálnosť Cirkvi. Pre mňa osobne bolo tiež veľmi krásne vidieť na uliciach toľko kňazov a rehoľníkov, ktorí nemali žiaden problém s tým, že chodili oblečení v

klerike či habite. Samozrejme ma veľmi ovplyvnilo aj to, že som mala možnosť žiť v tesnej blízkosti preláta Opus Dei a jeho najbližších spolupracovníkov. Nedá sa to slovami opísať.

Vďaka tejto skúsenosti som lepšie pochopila niektoré aspekty ducha Diela a viac som si ich zamilovala, ak sa to tak dá povedať.

Ste riaditeľkou pražskej súkromnej základnej školy. Predtým ste tri roky viedli podobnú školu v Dobřejoviciach. Prečo vznikli tieto inštitúcie?

Obe školy, rovnako ako škôlky, na ktoré v škole nadväzujeme, vyšli z iniciatívy rodičov. Pri ich vzniku stálo niekoľko manželských párov, prevažne veriacich, ktoré chceli pre svoje deti „normálnu“ školu (a škôlku), ktorá by však stavala na kresťanských hodnotách. Nejde teda o žiadne alternatívne školy, ako je

napr. škola Montessori alebo Waldorfská škola. Dalo by sa povedať, že sme súkromná škola, ktorej ide o vysokú akademickú úroveň, rovnako ako o zdravé morálne prostredie pre deti.

Aká je ideológia týchto škôl? Ako fungujú v porovnaní s ostatnými školami? Aká je spolupráca s rodičmi?

Naše školy, tzn. školy zriadené Občianskym združením Parentes (www.parentes.cz), stavajú na týchto pilieroch: úzka spolupráca školy s rodinou, tutoriálny systém, výchova k hodnotám a náboženské vzdelávanie. Ide o to, že chceme „ťahať s rodičmi za jeden povraz“. Boj rodičov proti škole a školy proti rodičom nikam nevedie. Snažíme sa to jasne vysvetliť všetkým záujemcom, aby si dobre rozmysleli, do čoho idú. Sme totiž do istej miery nároční nielen na deti, ale aj na

rodičov. Snažíme sa ich zapojiť do všetkých aktivít vrátane drobných opráv v škole, seminárov pre rodičov, vianočných besiedok a pod.

To hlavné, čím sa zrejme najviac líšime od ostatných škôl, je tutoriálny systém. Každé dieťa má svojho tútora, ktorý sa s dieťaťom stretáva každý druhý týždeň a rozpráva sa s ním o tom, ako sa mu darí v škole, ako sa správa k ostatným (a oni k nemu), či je šťastné, čo sa mu v škole páči, čo nie, atď. Trikrát do roka má potom tútor stretnutia s rodičmi dieťaťa, na ktorých sa opäť snaží nájsť čo najlepšie podmienky pre zdravý vývoj osobnosti dieťaťa. Z vlastnej skúsenosti môžem potvrdiť, že z týchto stretnutí odchádzajú obohatené obe strany.

Ako vidíte tento projekt o 5, 10, 15 rokov?

Nie som vizionárka ani nemám veľmi bujnú fantáziu. Ale budem šťastná,

keď z našich žiakov vyrastú zdravé
vyrovnané deti, ktoré už vykročili na
cestu k svätosti.

opusdei.cz

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/don-alvaro-je-pre-mna-
velkym-vzorom-hlboko-veriaceho-
cloveka/](https://opusdei.org/sk-sk/article/don-alvaro-je-pre-mna-velkym-vzorom-hlboko-veriaceho-cloveka/) (04.04.2025)